

[Aksel Møller.]

foreslaaet, at der skulde paalægges Øllet en væsentlig Forhøjelse, 13 Kr. 25 Øre pr. hl. Det er vist den højeste samlede Forhøjelse, vi endnu har oplevet her i Landet. Ministeren har gjort det paa den Maade, at selve Stamafgiften for Øllet, den oprindelige Afgift for Øllet, har faaet en Forhøjelse. Mon det ikke var værd at overveje — maaske har Ministeren allerede været inde paa disse Overvejelser og kan derfor allerede nu give sit Svar —, om man ikke burde være gaaet den Vej, at man havde forøget Omsætningsafgiften. Derved havde man understreget hele denne Beskatnings midlertidige Præg, fordi Omsætningsafgiften i sig selv er af midlertidig Natur, lænket efter sine politiske Forudsætninger til de økonomiske Vilkaar, der nødvendiggjorde den Forhøjelse, som Omsætningsafgiften betød. Mon ikke en Forhøjelse fra ca. 19 til ca. 25 pCt. i Omsætningsafgift vilde betyde, at den højtærede Minister vilde være lige saa vel frelst økonomisk som med det Forslag, han har stillet her?

Det gør mig meget ondt, at Papiret igen skal forhøjes i Pris. Det siges jo vel, at Papiret er taalmodigt, og det er det altsaa ogsaa i denne Henseende. Fra 10 Øre til 20 Øre pr. kg, det er en ret klækkelig Forhøjelse, og det er en Forhøjelse, som rammer mange Fagblade, mange Tidsskrifter og ikke mindst mange smaa lokale Blade, der ikke har Betegnelsen Dagblade. Jeg tror, man bringer disse forskellige Smaaaviser og Smaablade i Vanskeligheder, og jeg vilde gerne, om den højtærede Minister i Udvalget maaske vilde kunne deltage i en Overvejelse af, om der ikke var en anden Form, hvorunder man kunde undtage i alt Fald en Del af disse fra denne Beskatning. Jeg indrømmer, at der er Publikationer, som trykkes paa Papir, og som er af den Karakter, at de fortjener at blive beskattet, og det er højst sandsynligt, at de fortjener en væsentlig højere Beskatning end den, som her er foreslaaet, men det er vel ikke Tolddepartementet, vi skal have til at skønne over Lødheden i Litteratur og i Presse.

Den højtærede Minister har motiveret disse Forslag med den Situation, Statens Økonomi befinder sig i, og den højtærede Minister har dermed appelleret til en Indstilling af Loyalitet, som alle i dette Ting straks vil være parate til at vise, naar de, som jeg allerede har sagt, har medvirket til, at de Udgifter er vedtaget, der her afspejler sig i Statens Underskud.

Med disse Bemærkninger og med denne Begrundelse skal jeg paa mit Partis Vegne

tilsige Lovforslaget en velvillig Udvalgsbehandling.

Aksel Larsen: Tinget har for kort Tid siden færdigbehandlet et Forslag om et nyt Statslaan, der tilsigter dels at baandlægge de ledige Penge, dels at skaffe Penge i Statskassen, og nu er det sat til med dette meget korte Varsel at behandle det forelagte Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Forbrugsafgifterne.

Det kan i den Anledning være paa sin Plads at minde om, at nu er det seks Maaneder siden, Regeringen og den højtærede Finansminister tiltraadte deres Embeder. Det er endnu længere Tid siden, Professorudvalget afgav sin Betænkning om, hvorledes man skulde klare det finansielle Kaos her i Landet, og herunder kom med Forslaget om Eengangsskatten. Og det er en 9—10 Maaneder siden, Regering og Rigsdag i Fjor Sommer gennemførte Pengelovene og satte dem i Kraft. I Tiden siden da har vi ventet paa, at der fra det, man vel maa kalde ansvarligt Hold, skulde komme en økonomisk Plan for dette Land og en Plan for, hvordan Statsfinanserne skulde blive saneret, og det kan igen temmelig kort udtrykkes derhen, at vi har ventet paa, at man skulde komme med det Forslag til Eengangsskat, som man i Fjor Sommer syntes at være enig om, og som den højtærede Finansminister selv er en af Fædrene til.

Vi har imidlertid ikke kunnet faa Øje paa den ringeste økonomiske eller finansielle Plan i Regeringens Dispositioner, og hvad angaar Eengangsskatten, ved vi kun, hvad der er sivet ud gennem Venstreregeringens Hoforgan „Berlingske Tidende“. Jeg kan naturligvis ikke garantere for, at det staaer til Troende, hvad der trykkes paa det taalmodige Papir, „Berlingske Tidende“ benytter, men i hvert Fald har jeg ud af dette Blad faaet, at Regeringen og altsaa ogsaa den højtærede Finansminister delvis har forladt Tanken om Eengangsskat til Fordel for en ret beskeden Formuestigningsafgift, kombineret med en Række indirekte Skatter. Jeg ved altsaa ikke, om disse Forlydender er rigtige. Der maa jo være en eller anden Forklaring paa, at Eengangsskatten, og hvad dermed sammenhænger, ikke kommer, og at vi i det hele taget mærker sørgeligt lidt til en fast Haand over Statens Finanser.

Jeg skal ikke bruge Tingets Tid til det, men ellers kunde jeg jo her have citeret et Afsnit af den Tordentale, den nuværende højtærede Statsminister kort før sin Afgang som Indenrigsminister her i